

КОМАР

MOJQITO
the Ukrainian
humorous
journal

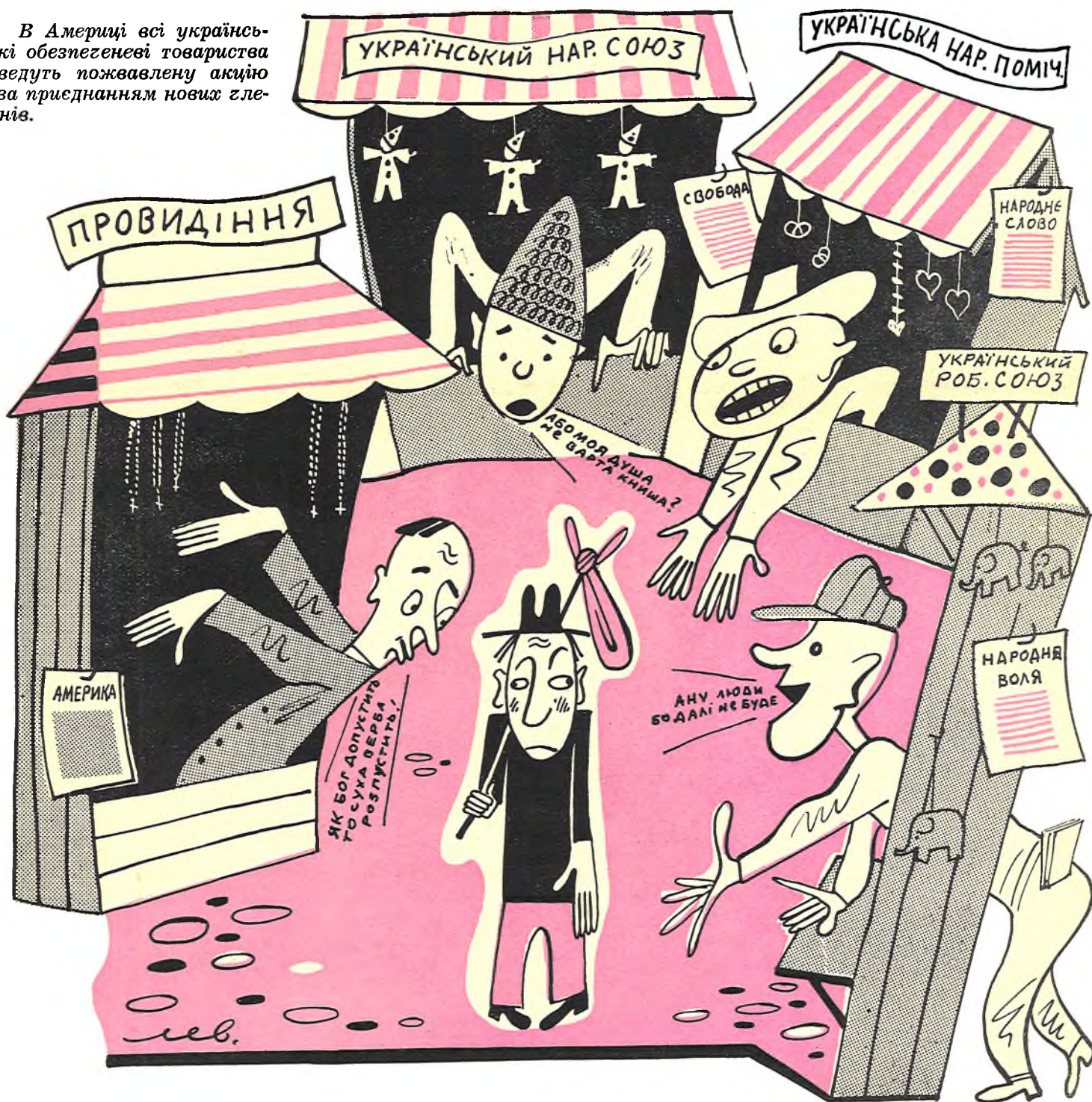
ЖУРНАЛ ГУМОРУ І САТИРИ — ВИХОДИТЬ 1₂₀ І 15₂₀ КОЖНОГО МІСЯЦЯ

РІК VIII. Ч. 4.

1. ГРУДНЯ, 1949.

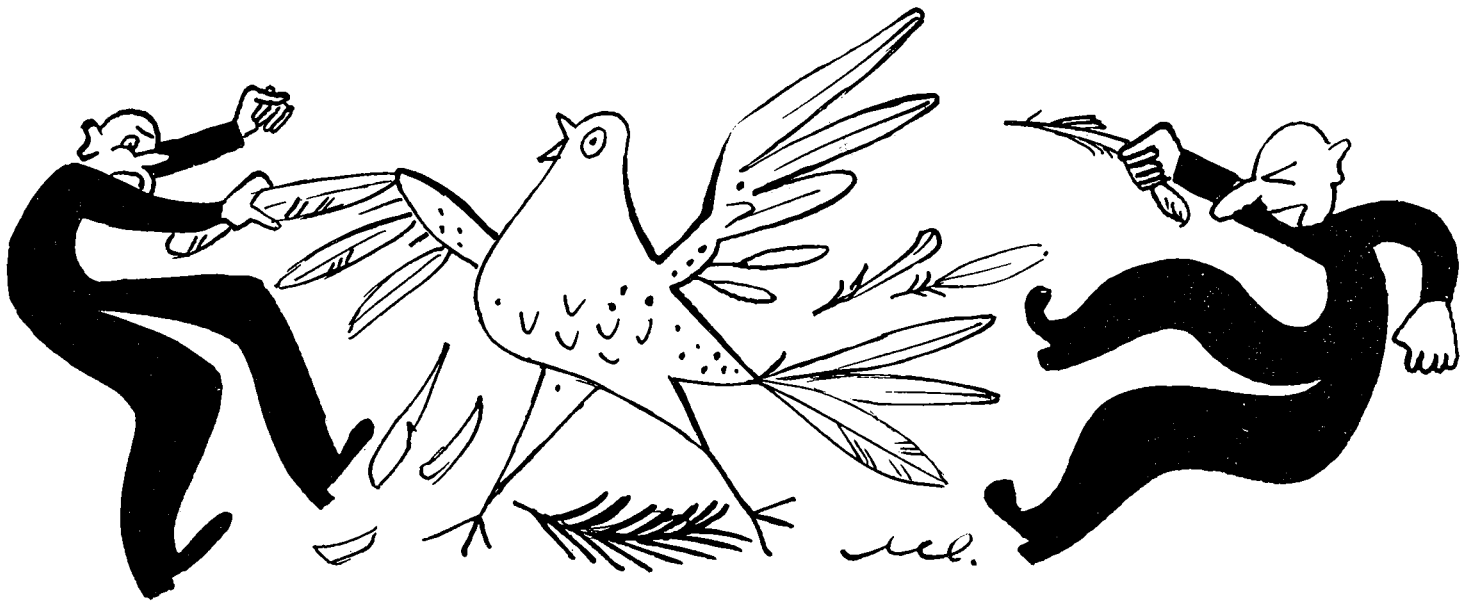
VOL. VIII. No 4.

В Америці всі українські обезпечені товариства ведуть поживлену акцію за приєднанням нових членів.

НА АМЕРИКАНСЬКОМУ ЯРМАРКУ

НОВОПРИБУЛИЙ: І день іде, і ніч іде,
Клуночок свій схопивши в руки,
Дивуешся, що кожний з них
Апостол правди і науки.

ІВАН ЕВЕНТУАЛЬНИЙ

ВІЙНА І МИР

НЕ ПОПЕРЕДИВШИ, ДО МИРУ
У ГОСТІ РАЗ ПРИЙШЛА ВІЙНА.
— “Я БАЧУ, ТИ НЕ ДУЖЕ ЩИРИЙ —
СКАЗАЛА МИРОВІ ВОНА.
— ОТОЖ, ЩОБ ЩИРОСТИ НАВЧИТИ,
СКУПАЮ Я В КРОВІ УСІХ!”
ХОТІВ ЗА НОГУ УХОПИТИ
МИР КЛЯТУ ГОСТЮ, ТА НЕ ВСТИГ.
І ЗАГУЛО, ЗАВИРУВАЛО...
НЕ ЗНАЙДЕТЬСЯ, НАПЕВНЕ, СЛІВ,
ЩОБ ХТОСЬ ПРО ЖАХ ТОЙ ДОСКОНАЛО
І СПРАВЕДЛИВО РОЗПОВІВ.
ТА ОСЬ, РОЗБУХШИ, ЯК БЛОЩИЦЯ,
ДО ДІДЬКА УТІКЛА ВІЙНА.

І ЗНОВУ ОСВІТИЛА ЛИЦЯ
ЛЮДЕЙ ВРЯТОВАНИХ — ВЕСНА.
СИДИТЬ, ЯК ДУРЕНЬ НА РУІНАХ,
ВТИРАЄ КРОВ І СОПЛІ МИР.
— ЯКОГО Ж БІСОВОГО СИНА, —
МІРКУЄ ВІН, — НАВЧИЛИСЬ МИ?
РОЗДЯГНЕНІ, ГОЛОДНІ, БОСІ,
В ЗЕМЛІ ЖИВЕМО, ЯК КРОТИ.
А ЩИРОСТИ НЕМАЄ Й ДОСІ.
ДЕ Ж ТОЇ ЩИРОСТИ ЗНАЙТИ?
І ЩО ПОТРІБНО, ВРЕШТІ НИНІ,
ЩОБ СТАВ СПОКІЙНИМ ЛЮДСЬКИЙ ВИР?”
ТОДІ ОЗВАВСЯ ХТОСЬ З РУІНИ:
— “ПОТРІБНА ЗНОВ ВІЙНА ЗА МИР!”

ІРОН.

УМОВО ХВОРИЙ

У прикордонному місті за “залізною занавісою”, жив собі славний на цілу околицю психіатр і навіть воєнні переміни не перервали його лікарської практики. За час цієї практики йому доводилось лікувати найрізніші випадки й не один з них був часто дивоглядний. Але те, що трапилось перед кількома тижнями навіть його поставило в безрадне положення.

Вояк прикордонної сторожі привів молодого чоловіка й заявив, що цей чоловік потребує психіатричного обслідування. Лікар, перейнятий респектом для влади, негайно приступив до перевірки пацієнта.

Але мимо найбільших зусиль не знайшов ні сліду якоїсь нервової недуги.

— Що вам властиво долягає?
— запитав вкінці пацієнта.

— Ніщо — відповів молодий чоловік.

— А чому вас привели до мене?

— Зловили мене під час переходу кордону й привели сюди. Чому — не знаю...

— Але ж ви повинні були відвести його на поліційну станицю, а не до мене — звернувся лікар до прикордонника.

— Ми звичайно так і робимо. Але, подумайте, докторе, цей чоловік не переходив кордону так, як усі із сходу на захід, але навпаки: з заходу на схід.

В уряді.

— Ласкава пані, підпишіться тут.

— Підписати? Себе?

— Так, прошу.

— Ім'я і прізвище?

— Так.

— Дівоче?

— Як маєте чоловіка, то прізвище по [чоловікові.

— Ім'я, чи прізвище по чоловікові?

— Розуміється, що прізвище.

— Але я не маю чоловіка.

— То кажіть, що ви дівчина і...

— Та, коли я не дівчина.

— Ах, ви вдова, пишть по чоловікові.

— Ні, я розведена.

— То також по чоловікові.

— Та коли я не брала шлюбу...

— Хай буде, пишть ради Бога, вже [своє дівоче.

— Але ж я вже не дівчина!

— Все одно пишть дівоче!

— Ім'я чи прізвище?

— Та ж казав вже вам, що ім'я і прі- [звище!

— Але, я не вмію писати.

МІСТЕР РЕДАКТОР!

Та воно вже якось так є жи світ стає догори ногами. Моя Кейда від того засу, як хотіла бути Кисілевсков, фурт мені щось торожить а я но ендерстенд. Десь вигитала в нюспейпері про той корт в Штицах де того тих 11 комуїстів засудили а потім пустили. Такий ми в хаті крик зробила і такий вітер, що аж форнес зіпсувавсі а сусіди з другої абстизи, що то до них з беклайну заходиться прибігли мєні на ратунок.

Крижить моя Кейда: Якїсь політик і журналістий, так сідай в гару і гайда до Штиців подивитисі зому тотіх комуїстів додому пустили.

Та то каже, студ і ганьба жиби таких бомів на світ Божий пускати, їжиби знов щось виробляли. Та сам Вишинський сміється з того в кулак і за тоє, ек маєсі судити, показав того в Чехословації.

Так мені говорила, що аж згодивемсі. Бо того знаєте містер редактор треба буде мені щось написати про того.

Але того, що до Москви з Віннепегу вїхали такі дві мисис то ви знаєте. Тото вже щось недобре з тов політиков як баби так липнуть до неї. А то всьо гєрез бебі. Бо то кажуть що вони для новонароджених бебі конституцію підготовляють і як то собі з тими бебі раду дати. Фе стидалибисі ген до Москви до Йоська їхати тай про таке щось дискретне питати.

Та най собі там в Москві радяться над своїми бойсиками але аби вже не приїжджали назад і публіки не ширили бо того піде на наш рахунок. Але якось то буде. Може Бог дасть, що змухуютсі звідси всі Кардаші, Кравзукі і інші Шатульські то може менше смороду буде в Віннепегу.

Тото вже всьо. Іду до Штиців і звідтам вам щось пришлю. А мою адресу має моя мисис Кейда. Бувайте здорові —

ексклюз мі і бай-бай,

Джян Тирибило.

АТОМАВТОМАТ

В місті Н. розліплені афіші проголошували:

Сьогодні вечером, в залі Кооперативи

“Подайдальше”
відбудеться доповідь:

АТОМІЧНА ЕНЕРГІЯ
ДЛЯ ПРИВАТНОГО ВЖИТКУ.

Промовлятиме

АРТИМОН ВИРВИХВІСТ,

відомий світової слави хемік.

Заля Кооперативи “Подайдальше”, була виповнена по береги цікавими людьми.

Прелегент почав доповідь:

Шановні гості! Вам цікаве буде познайомитися з атомічною енергією, що стільки про неї говориться. Її не тільки вживається до виготовлювання нищівних атомічних бомб, вона потрібна теж для вашого приватного вжитку. Ось вам приклад:

Ви живете з своєю дружиною в прикладній подружній гармонії, але у вас є теща. Вона стає посеред кімнати і псує настрій. Верзе теревені. Але у вас в кишені тайна атомічної енергії. В тещі її не має. Ви натискаєте кнопку і невидима сила викидує без шкоди для вас, прикру тещу за двері.

На залі почувлися рясні оплески.

Шановні гості! Ось вам другий приклад:

Ви працюєте на політичній нивці і маєте доповідь. Але ви не вмєте промовляти. Опозиція починає протестувати. Ви натискаєте кнопку і тайна вашої атомічної енергії починає діяти. Невидима сила закриває вашому противникові рота і його долоні підносяться вгору і плещуть з неабияким заладом. Виграш по вашій стороні і ваша партія стає могутньою і непобідимою.

Заля загула з вдоволенням.

Вельмишановні! Ось вам третій приклад:

На землі місяць травень, співають соловії, ростуть квітки. Але вам на душі невесело, бо у вас сімдесять років. Ви сидите на лавочці. Не забувайте кажу вам, що у вас сімдесятка. За хвилю йдете до аптеки, за дрібний гріш купуєте атомічну енергію у виді фасольки. В кишені кнопка, в роті фасолька. Натискаєте кнопку і... мов вихор прибігає ваша дружина. Ковтаєте фасольку і ви щасливий, бо дружина каже вам: — Мій ти Дон Хуане!

На залі в кутку якийсь соліст вдарив в долоні і вигукнув:

— Хай живе атомічна енергія!

— А ви дядя не кричали б так і не видуплювали очиць на мою Олю! Дивись, енергії захотілося.

— А тобі, жовтодзубе, яке діло, як хочу так і буду мати.

Заля заметушилася. Були “за” і “проти”. Хтось потрутив “жовтодзюба” і почалася бійка.

До прелегента підійшла Тамара Ступа, що являлася по професії тещою.

— Це ви Артимон Вирвихвіст, що проти тещ кнопки пропагуєте, ось вам моя кнопка.

Тут Тамара Ступа, відломаною ніжкою крісла вирисувала на чолі прелегента синю кнопку. Артимон Вирвихвіст звалився під стіл. Тамара Ступа втихомирювала публіку.

— Тихо, тихо! — промовлятиме Тамара Ступа!

Шановні гості! Чортові потрібна атомічна енергія! Ми маємо свою власну. Ми протестуємо проти витворювання цієї енергії і жадємо негайної контролю над її витворюванням!

— Хай живе Тамара Ступа! Вона має атомічну енергію!

— Хай живе Тамара Ступа! Вона має кнопку!

Прелегент Артимон Вирвихвіст пробудився. Натиснув кнопку і з залі почали вилітати один за одним. Тамара Ступа боролася по геройськи і остання зі свистом і шумом вилетіла крізь двері Кооперативи “Подайдальше”.

В кутку залишився тільки дядя, що ждав білої фасольки.

КОМА.

Малого Зєнка, що перед пів роком прибув до Канади, питає тета:

— Ну, скажи, Зєнку, що тобі найбільше подобається в канадійській школі?

— Голидейс, — відповідає впевнено Зєнко.

ТОРОНТОНСЬКІ КАЛЯМБУРИ

По концерті капелі Китастого.

— І чому то так нарікають на тих бандурівців, коли вони так гарно грають і співають... — сказала одна мисис до другої.

Мовні труднощі.

— Тепер можете вже мене при привітанні скоботати, — сказала одна новоспечена пластунка до пластунів.

ВІННІПЕГ. — Гостра епідемія скаженини вибухнула серед комуністів у Канаді і ЗДА. Заряджені негайно лікарські дослідження ствердили, що напади шалу в пацієнтів є спричинені нововідкритими бактеріями, т. зв. ДП. Тому, що американська медицина є безсила супроти цієї недуги, лікарі приписують пацієнтам лікування в найпередовіших в світі санаторіях СССР.

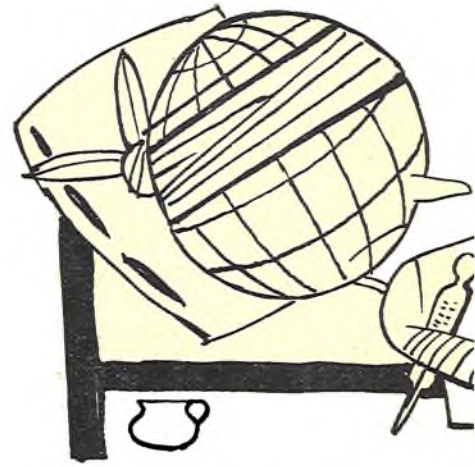

ВАРШАВА. — Завдяки допомозі великого російського народу унешкідливо на терені Польщі відому польську національну недугу — манію величності (манія грандіоза). Зате з тим більшою силою поширюється вона серед польської еміграції. Виразні симптоми цієї недуги виявляють резолюції недавнього візду канадських поляків у Торонто, які домагаються для майбутньої Польщі крім “відзисканих” західних земель ще й “споконвіку” польських східних земель із Львовом і Вильном.

путувати пацієтові пальці рук. Самозрозуміло, що до графоманів ніяк не слід зараховувати автора “Білих ночей”, “Реготу Арідника”

Світ

МЕДИЧНО - ПОЛІТИЧНИЙ

МЮНХЕН. — З епідемією, що поширюється серед українських ДП, особливо загрозливі є різні манії: графоманія, титуломанія, мегаломанія, клептоманія (дуже поширена серед завідувачів таборовими магазинами) і т. п. Деякі з наших політичних партій хворіють на хронічну манію переслідування: їм завжди здається, що за ними хтось стоїть. Провідним діячам цих партій лікарі поручають холодні оклади на голову, а на випадок неуспішності — гарячі оклади на інші частини тіла. Щождо графоманії, то вона, як відомо, невилічима. Єдиний запобіжний засіб — це ам-

і інших шедеврів нашої “великої” літератури, тимбільше що у випадку ампутації згаданий автор напевно навчився б писати ногою. Адже не даром є пословиця, що “пише, як ендик, чи пак курка лабою.

БОНН-БЕРЛІН. — На зовсім протилежну до Франції недугу хворіла під час своєї вагітності Німеччина, що виявилось в гарячковій метушливості і частих змінах на керівних постах советської окупаційної влади. Врешті після довгої пологової гарячки Німеччина вродила близнюків. Зараз по приході на світ один з близнюків стягнув по жувальну гуму, що лежала на столику, а другий здер ординуючому лікареві годинник з руки і виявив недвозначні заміри зносити дижурну медсестру.

ОГЛЯД СВІТОВИХ ПОДІЙ

ПЕЙПІН. — Жахлива пошесть червінки, що лютує тепер у Китаю, спричинила серед китайського населення великий уплив крові.

БЕОГРАД. — У висліді другої світової війни Югославія опинилася перед загрозою масового завошивлення спеціальною породою вошей (педікуліда большевістика). Завдяки енергійній дезінфекційній акції марш. Тіта вдалося покищо врятувати країну перед цією язвою.

ЛЕЙК СУКЦЕС. — Переведені тут лікарські оглядини виявили, що деякі члени ОН хворіють на старечу неміч (імпотенція плена). Не зважаючи на явно провокативну поведінку Советської Росії, жаден з тих членів не може здобути ся супроти неї на тверду поставу і відповідну акцію.

ВІДЕНЬ. — Населення Австрії хворіє на злу перемену матерії. Наприклад, матерію на штани можна перемяти ледве на 1 кг. масла.

ВАШИНГТОН. — ЗДА стали тереном грізної епідемії сплячки. Ця недуга, поширена особливо серед політичних діячів, прибрала такі загрозові форми, що навіть гук советських атомових бомб не в силі вирвати пацієнтів з їхнього хворобливого сну.

ПАРИЖ. — Франція переходить затяжну шлункову обструкцію, що не дозволяє їй вилонити нормального уряду.

ГЕЛЬСІНКИ. — Московські лікарі ствердили у фінляндському організмі брак червоних тілець крові. Уряд ССРС плянує в цій справі братню допомогу російського народу.

МОСКВА. — Найздоровіше в світі населення має ССРС. Завдяки допомозі членів партії і комсомолу небувалими темпами йде приріст населення Советського Союзу. Ланкова колгоспу "Сталінська свиноматка", Агапія Черевата, вродила державі за час від закінчення Великої Вітчизняної Війни дев'ятнадцятеро здорових червонощоких малят, за що їй присвоєно звання Тричі Героя Соціалістичної Праці. У листі до тов. Сталіна громадянка Черевата поклялася достроково виконати плян дітозаготівлі і вродити в найближчому році вдвоє стільки дітей.

По-батьківськи піклується советський уряд про здоров'я щасливих жителів країни перемігшого соціалізму. Для охорони населення перед шлунковими обструкціями уряд подбав про належну дієту громадян. Для боротьби з недугами, спричиненими надмірним тиском крові, до кожного району прикріплено по кільканадцять п'явок. Є, правда, у ССРС і воші (і то багато!), але населення ставить ся до них з дружньою солідарністю і співчуттям, бо ж ті воші живуть теж у ССРС.

ГАНДЗЯ В'ЮН.

АНДРІВСЬКА НІЧ У ГЕМІЛТОНІ

Секретарка: Чуєте, місис Голово? Ще цього місяця відбудемо два рази христини і на тім закінчимо свою діяльність.

Одній дамі виростало друге підборіддя. Стурбована пише до "Лікарського кутика" в місцевій газеті.

"Будь ласка, дайте пораду, як позбутися другого підборіддя".

І соромливо підписалася:

Михайло Скакун.

У наступному числі була відповідь:

"Носіть бороду".

— Ви чули, яке нещастя зустріло нашого приятеля Пеховича?

— ???

— Утік з моєю жінкою.

Учитель: — Скажи мені, Бил, що знаєш про Китай?

Учень: — Це залежить від того, чи ви містер тічер симпатизуєте з урядом Чіян-Кай-Ші, чи з большевиками?

Шкот цілими днями пересиджує у свого приятеля. Цьому вже того забагато і легко натякає:

— Жінка і діти мабуть вже затужили за тобою, приятелю?

— Справді. Отже пішло по них.

БРЕХОПРЕС

ПОВІДОМЛЯЄ

...що до Вінніпегу приїде незбаром Театральна Студія Й. Гірянка з виставою "Пошились в дурні". Вистава призначена спеціально для українських виборців північного Вінніпегу, які здобули у виборах до манітобського парламенту тільки один посольський мандат, хоч могли здобути три.

...що скоро торонтонські тижневики "Гомін України", "Наш Вік" і "Наша Мета" стануть щоденниками, бо торонтонський тижневик "Український Робітник" оголошується, як "одинокий український тижневик у Східній Канаді".

...що в Торонті українські діти ходять до англійських, німецьких і польських садків тому, щоб забути рідну мову, бо з неї ніякого бізнесу не буде. До жидівських садків покищо не посилають лише тому, бо ці (покищо?) не приймають.

...що дисциплінарна комісія футбольної Ліги нібито тому дискваліфікувала одного з найкращих гравців С. Т. "Україна" в Торонті, Шапку, що в Канаді у змаганнях за мистецтво заборонено грати самій шапці без голови.

...що нововибраний у Вінніпегу алдермен С. Ребчук записався на початкові курси української мови. Вдячні виборці вручили п. С. Ребчукові в подарунку український Буквар.

...що одна українська організація в Торонті видрукувала запрошення на "PRESIDENT'S BALL" по-англійськи тільки тому, що не знала, як буде по-українськи: "Головні Вечорниці", "Головові Вечорниці", чи "Голов'ячі Вечорниці"

...що торонтонський університет, щоб засоромити "Об'єднання Українських Педагогів", проголосив курс української мови. У відповідь на це, засоромлене О. У. П. проголосило курс... англійської мови.

— Ви заскаржили свого сусіда за те, що його собака вас покусала?

— Так.

— І як закінчилася справа?

— Я програв.

— Як же це можливе?

— А так: його адвокат доказав, що я покусав собаку.

На мечу

(Від нашого американського кореспондента)

Хочу вам розповісти, як то наші українці в Нью-Йорку Варшаву розбили. Зачелосі з того, жи в негілю рано схопивемсі коло водинадцетої і пішовим на сему вулицю до церкви. Якраз дожджу, дивлюсі, а наїд вже з церкви пре на дорогу. Коло мене зявивсі Антошко, той що в нашім селі справником був в кооперативі.

— На меч, — каже — вуйку, не йдете?

Я трохи злексі спочетку, а потім ми сі дивно зробило. Колись, як я служив при австрійській кавалерії, то на зицирці нераз ішов на шеблі з іншими, але чоґо і з ким мавбим тепер іти на меч?

— Ні, — кажу — де вже мені старому на меч іти.

— То ви такий патрійота? — став на мене Антошко сварити. — Та ви в старім краю і до Лугу належаєлі і ключ від Читальні у вас висів, а тепер, як наші мають битисі з поляками за чашу, то ви не хочете навіть на цеце подивитисі?

Аби ратувати свій гонір, я погодивсі піти на тотой меч.

О другій годині прийшов до мене Антошко, я завязавсі відповідальну краватку з мотильом, взелісмо мою стару і поїхали на Бруклін на польську парафію. Прийшли ми на пляц, такий великий, як

торговиця в Стрию, а там повно народу, але всі стоять наоколо, а по середині ніхто не ходить. — Там певно є тота чаша, — гадаюси — і туда не пускають, аби її хто не роздусив. За пару мінут вилетіло кільканайцять хлопа в коротких калісонах і в сорочках з кацету. Жель мині сі зробило того нашого народу, бо і в кацеті сі вимучив і тепер ще з голими литками мусит по плечу ходити. Потім вібігли другі в червоно-білих сорочках, але тиж без штанів. Стали напроти себе, щось сі радили, а потім якийсь баяр свиснув і всі зачели втікати. Придививем сі добре, а вони всі за бальоном таким як гарбуз гонят. Нарід, що стояв збоку, зачев страшно кричети. Ідні по нашому, а другі по польськи. А найгірше кричели, як бальон докочувавсі до брами. Там тиж стояв їден хлоп і він напевноби тиж утікав, але загородили йому дорогу сітков, так жи він бідний не міг звідтам вирватися. Антошко мене поучував, жи то наша брама і не дай Бог, аби туди бальон влетів, а тамта друга брама, то польська і жи треба в тоту браму того бальона загнати. Скоро я вже всьо розумів і як тільки наші кацетники підбігли під польську браму, то я з динирвації так фицнув ногов, жим аж їдній нашій пани пончоху роздер. Мені було дуже неприявно і я зачев її перепрошувати, але якраз люди зчинили страшний вереск і Антошко сказав мені, жи вже є їден зеро, то значить, жи бальон влетів до польської брами.

Потім була пирерва, аби собі кацетники могли закурити, а по пирерві ймилисі далі грати. Моя стара довідаласі вже, як сі хто з на-

ших називає і фурт мені показувала. — То — каже — дохтір Павлічка, а то Кобзар, а то Геник. Дуже мені сподобавсі їден наш бандерівец, жи мав бльонд волосі і далеко не відходив від нашої брами. Міркуюси, жи він напевно є бандерівец, бо фурт відбивав того бальона голювов, то видко тверду голову мае.

Був на пляцу ще їден пан, неподібний ні до сих, ні до тих. Він тиж гонив за бальоном, але ані разу собі не копнув. І так го то всьо розлостило, жи за всіма но свистав і кождому махав пальцьом.

Пізніше наші загнали ще три рази бальона в польську браму. Польська публіка дуже посумніла і вже сі так не нахвалявала, як спочетку, а їден поляк навіть сказав: — А нех тих українцьоф шляк трафі! А я си гадаю: — Говори си, що хоч. Грунт, аби наші тоту чашу віграли, то будут хоч мати з чоґо кокаколу пити.

Онуфер Селепко.

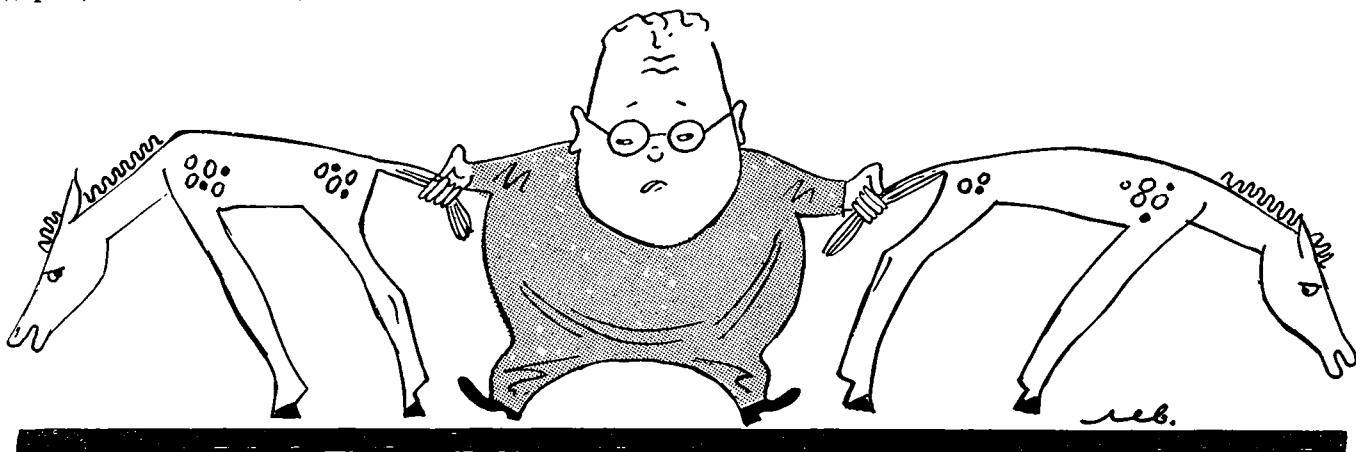

СПОРТОВЕЦЬ У СУДІ

Суддя: — Ви були свідком бійки цього подружжя. Як це було?

Свідок: — У двох перших рундах мав перевагу чоловік, але потім вона виявила краще опанування ніг і удари її лівої руки були певніші. Вважаю, що її належиться признати перемогу на пункти.

Як загуваємо, редактор С. Волинець намагається погодити бандерівців з мельниківцями.

Ред. Волинець: Ну, і що далі?!

То:

"Komar" (I. Tyktor)
P. O. Box 3597 St. B.
Winnipeg, Man., Canada.

- Чому давніше носили грубі і широкі обручки, а тепер тонкі і вузькі?
- Бо давніше обручка вистачала на ціле життя, а тепер неконечно.

- Цій дамі дав би я 40 років.
- Шкода, бо вона не візьме.

- Ви нумізматик? Що це?
- Збираю монети.
- То кажіть відразу, що ви контестант.

- Вмієш вже, маленький, рахувати?
- Вмію! Один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять, хлопце, дама, король.

Англійська мова є цілком проста, тільки дуже тяжка, бо складається з чужих слів, які треба зле вимовляти.

Учитель: — Тепер розкажу вам про Дяну, Гектора і т. д.
Учень: — Прошу пана професора, чому давніше давалося богам і героям імена самих собак?

- Орестіку, як подобається тобі твоя мала сестричка?
- На добре радіо немає у вас грошей, але на таке щось то є!

НОВІ ПРИПОВІДКИ

"Дай дитині волю — поб'є горнята"
"Була б Ганна панна — коли б не п'ятеро дітей".
"Громада по сорочці — бідному нитка"
"З малої хмари — велике болото".
"Слово вилетить горобцем — вернеться журналістичною качкою".
"Хто рано встає — терпить на безсонність".

"КОМАР"

Одинокий двотижневий український журнал в Канаді й Америці. Виходить 1. і 15. кожного місяця.
Видає: В-во І. Тиктора Редагує: М. Левіцький
Вінніпег, Ман., 834½ Мейн Стр., Тел. 591 419

Передплата:

В Канаді й ЗДА: \$3.00 на рік, \$1.75 на пів року, одно число 15 ц. в Англії й Австралії: 25 міл. на рік, 13 шіл. на пів року, одно число 1 шіл., в інших країнах \$3.00 ам. на рік. Поодинокі число 15 ц. Зміна адреси 10 ц. Цінник оголошень висилаємо на бажання.

Address: "KOMAR" (I. Tyktor, Publisher), P. O. Box 3597 St. B., Winnipeg, Man., Canada.

"КОМАР" ТИЖНЕВИКОМ

це є загальне бажання наших Передплатників і Прихильників. В десятках і сотнях щирих листів повторяється та сама думка:

... Дуже тішимося, "Комарику", що Ти не пропав на війні і далі будеш гризти своїх і чужих, але ворогів української справи.

Андрій К., Нью Йорк, ЗДА.

... Велику радість справив Ти мені своєю появою, "Комарю". Одержую оказове число й очам своїм не вірю. Невже ж це "Комар"? Дійсно так, це він. Пересилаю річну передплату й \$1.00 на пресовий фонд, бо це ж дійсна приємність Тебе читати. Чоловік чується здоровий і молодший...

П. К. Гримзбі, Онт., Канада.

... Приєднаю багато передплатників. Бажаю вам успіхів, а передусім, щоб у короткому часі "Комар" став тижневиком.

Микола З., Англія.

Таких листів у нас багато. Всі вони своїм теплим змістом додають нам сил до праці і всі вони скріплюють тільки бажання Видавництва, щоб
"КОМАР" СТАВ ТИЖНЕВИКОМ ЗА ДЕШЕВШУ ЦІНУ!

Тому звертаємося до Вас, наші Друзі і Прихильники, із щирим закликком:

МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ І СІЧЕНЬ — МІСЯЦЯМИ "КОМАРА"!

В цих двох місяцях допоможіть "Комареві" стати масовим журналом, заведіть його в кожную українську хату, в кожную українську родину. Ширіть його і приєднайте передплатників. А ми певні, що спільним зусиллям зможемо здійснити нашу спільну мрію і в короткім часі уможливімо "Комареві" щотижня вилітати на широку простори вільного світу, кусати ворогів українського народу і розвеселювати українські родини в усіх країнах, куди закинула їх доля.

З ІВАСЕВИХ ШКІЛЬНИХ ЗАДАЧ

Опишу їжака

Їжак це є рослина, яка ходить по землі. Він часто змінює місце перебування, тому його не підливаєється. Цвіте на брунатно і в кожній порі року. Його оприділяємо до родини кактусових.

Опишу півня

Півень, це домашня птиця, що заступає годинник. Півень це пострах для духів, бо коли півень запіє, зникають духи. Півні це великі джентельмени, бо справи чести вирішують між собою при допомозі двобоїв. Причиною двобоїв є звичайно жінка (курка).

Опишу гуску

Гуска, це дуже симпатичне домашнє сотворіння. Найбільше любимо печених гусей. Від чоловіка відрізняється тим, що має довжезну шию і не вдягається в чуже пір'я, тільки ходить у власному. З гуски робимо печеню і подушки.

Опишу бузька

Бузько, це нещасне сотворіння, якого злбний чоловік втягнув до своїх інтриг. Це є звичайно причиною, чому бузько є такий сумний і ходить з опущеним носом. З бузька не маємо ніякої користі.

Малий Івась до свого діда, який має лису голову і велику, густу бороду.

— Дідусю, чому ти носиш все своє волосся на бороді?

Вночі будить жінка чоловіка:

— Збудися, у кімнаті миш!

Чоловік з просоння:

— Або я кіт?..

— Скажіть, пані Сплетнярська, чи то правда, що пані Гробницька...

— Певно, що правда!...

— І хто б подумав!...

— По Гробницьких можна всього сподіватись, але, що саме сталося?...

— Та ж вона вже небіжка.

— Ну, бачите?!

"КОМАР"

the only Ukrainian humorous journal published semi-monthly in Canada and United States of America.
Publisher: I. Tyktor. Phone 591 419. Editor: M. Lewytsky.
834½ Main Street, Winnipeg, Man., Canada.

Subscription:

In Canada and United States: one year: \$3.00, 6 months: \$1.75, Single copy 15 c., in Great Britain and Australia: one year £1|5|0, 6 months: £0|13|0, Single copy 1 Sh.; in other countries: one year U.S.A. \$3.00, Single copy 15 c. Change of address 10 c. Advertising rates furnished on application.